

CeBIT

HANNOVER
14. – 20. 03 2002

Nog altijd de grootste vakbeurs ter wereld van ICT- en telecomtechnologieën.

Een verslag van Leo Hooijmans & Maarten van 't Hof

Honderddertigduizend bezoekers minder met één dag meer in 2002 dan voorheen (dit jaar 700.000, vorig jaar 830.000). Vorig jaar voorspelden we het al (FMI-4). Beide docenten/kenniswerkers bezoeken ieder jaar de beurs om te zien wat u over een tot drie jaar op kantoor kunt verwachten vanuit de telecom- en databranche. Deze ontwikkelingen beïnvloeden heel sterk de (on)mogelijkheden van nieuwe kantoororganisaties en de daarbij behorende kantoorconcepten.

In beurzen in het algemeen zit een teruglopende tendens. Vorig jaar hadden uw berichtgevers nog een verschil van mening hierover betreffende de CeBIT. Maarten bezoekt de beurs al meer dan dertig jaar en kan er lyrisch over zijn. Leo wil om de spanning er in te houden de zaken weleens van een andere kant beschouwen. Het is

leuk om gelijk te krijgen maar het waarom is ook van belang. Door middel van wat onderzoek in het perscentrum en links en rechts gewoon vragen te stellen kan een verklaring geschreven worden. In het perscentrum was de sfeer héél somber. 40 tot 50% minder persbezoek schatte ons een vriendelijke medewerkster vanachter de koffiebar. We probeerden dat direct af te schuiven op de economische stemming in de media. Bij minder reclame-opbrengsten kan je freelancers makkelijk laten vallen. En de CeBIT werd altijd overspoeld door freelancers.

Bij het nalopen van de statistieken van de verhuurde vierkante meters, het aantal exposanten en de bezoekersaantallen kwamen we al snel tot een conclusie. De buitenlandse exposanten en bezoekers waren nagenoeg gelijk. (Uitgezonderd Zwitserland. Van 130 naar 100 exposanten. Wie de Zwitserse mentaliteit beter kent kan dit begrijpen.) In een economie na september 2001 is het zelfs opbeurend te noemen. Met name de regio liet het afweten. Voor ons was dat een hele geruststelling. Wat er dit jaar minder op de beurs was is dezelfde tendens die internationaal bij de regiobeurzen plaatsvindt.

Zo is het fijn om uiteindelijk alletwee een beetje gelijk te krijgen. Vooral Maarten roemt de CeBIT omdat je daar de ontwikkelingen proeft als je er oog voor hebt.

In de drie dagen dat we er waren was het in de hallen wisselend rustig en druk, maar niet zo druk als voorheen. De spelletjescomputers werden geweerd (Sony moest zelfs na de eerste dag een stand uitruimen. Dit op uitdrukkelijk verzoek van Microsoft werd ons verteld. Die liet zijn spelletjescomputer alleen achter glas zien. Misselijk was wel dat met de MS computers op stands van een paar derden wel werden gespeeld.).

De hallen waren anders ingedeeld dan voorheen. De branches waren opnieuw geordend. Bij elkaar gaf dat het voordeel dat je meer tijd had om met de standbemanning te communiceren en de zaken rustig uitgelegd te krijgen. In deze is een terugloop van het aantal bezoekers door ons als zeer positief ervaren.

Door de nieuwe indeling ontstonden er in diverse hallen lege plekken. Dit werd door bijvoorbeeld Océ en Ricoh spontaan en vrolijk opgelost. Océ had tegenover zijn stand op een lege plek een groot tulpenveld aangelegd. Ricoh had zelfs een heel stadspark neergezet met fonteintjes en parkbankjes. Op de bankjes zaten mensen gezellig te kletsen en we ontwaarden zelfs een paar oude mannetjes die de zakflacon met sterke drank tevoorschijn toverden en smerige sigaren opstaken.

Vooral dit laatste was een afbraak aan de gehele beurs. Een rookverbod zou op zijn plaats zijn. Er wordt op zo'n beursdag meer gegast dan op een dag in de tweede wereldoorlog. We lossen het samen wel op in deze beschaafde wereld. Maar als je gevoelig bent voor fijnstof en/of astma hebt ben je rechtenloos zodra je buiten je eigen deur komt. Gelukkig was het stralend weer en kon je even buiten gaan wandelen om frisse lucht op te halen en een lichtje te scheppen.

Voortschrijdende ontwikkelingen.

Bezoekers die voor het eerst op deze beurs komen weten niet waar ze moeten kijken. Voor de kenners was het een vervolg op verleden jaar. Nog kleiner met nog meer inhoud en weer sneller. Dit slaat natuurlijk op 't hardeschijf geheugen en de processoren. Een harde schijf kan je nauwelijks meer zo noemen want je ziet ze bijna niet meer. Zo klein en verstopt in allerlei kaartjes, sleutels, enzovoort.

De telecomindustrie lijkt in de eigen val gelopen. Een aantal jaren probeerden ze elkaar te verpletteren door ieder moment met nieuwe mobieltjes uit te komen. Nu zijn ze bijna verpletterd. De grote markt is voor de jeugdige gebruiker en als de fabrikant nu niet iedere keer met wat nieuws komt valt 'ie af.

Vorig jaar meldden we al dat op kantoor de LCD-beeldschermen het gaan winnen van de beeldbuischermen. Drie zaken vielen op in deze. Allereerst de massaliteit. Ten tweede de kwaliteit van de schermen. Vorig jaar waren er nog maar een paar leveranciers die tegen hoge prijzen schermen aanboden met een resolutie van circa 200 dots per inch (standaard was tot nu toe 72dpi). Hiermee kan men röntgenfoto's of bijvoorbeeld kadasterfoto's bekijken. Bijna iedere fabrikant heeft dat nu in huis. Daarnaast geven de schermen meer licht wat de leesbaarheid ten goede komt. Een krant wordt nu leesbaar vanaf het scherm. Doordat enkele fabrikanten deze kwaliteit ook in zeer grote maten (100cm) aanbieden is de integratie van TV, video, audio, radio, internet en PC nog maar een kwestie van tijd. Voor presentaties werden soms combinaties van 4-6 schermen gebruikt en bij een stand zagen we de grote schermen in posterformaat automatisch van horizontaal naar portret draaien, naargelang het plaatje dat gepresenteerd werd.

De pennelikkers van vorig jaar die met digitale pennen en/of cellulose papier op een digitale onderlaag de show stalen waren niet meer opvallend aanwezig. Wel wordt het gat tussen de kleine zakcomputer (handheld) en de laptop opgevuld. We zagen bij een paar fabrikanten losse LCD-schermen waarin een hele computer was verstopt met daarbij een los radiografisch toetsenbord op ware grootte. Achter het bureau kan het scherm op een standaard samen met het toetsenbord gewoon dienst doen als een

volledige PC. Als de gebruiker even naar een vergadering of afspraak moet stopt hij alleen het scherm in een lederen map en kan hem gebruiken op dezelfde manier als de zakcomputer door simpel met een pen op het LCD-scherm te schrijven. Halleluja, het digitale kladblok is echt uitgevonden. Met dat draagbare digitale kladblok sleep je tien kasten met dossiers en informatie mee en natuurlijk alle muziekfavorieten in MPEG en je presentatievideos in Quicktime.

Leo Hooijmans van Galileo & Partners is kenniswerker, docent en freelance auteur op het gebied van de kantoorindeling & -uitrusting en hij werd begeleid door Maarten van 't Hof van Vanthof & Partners. (Dit verslag en andere facilitaire wetenswaardigheden vind u digitaal op www.npartners.nl/publicaties.)